

Chương 44

Ngôi Sao Xanh

Chúa vương Igormur nói:

- Nếu bọn quái vật chấp nhận ngưng chiến, chúng ta phải gặt đầu đồng ý mọi điều kiện chúng đưa ra. Còn bây giờ, cháu hãy mang quả cầu của mình lại đây. - Chúa vương Igormur nhìn Joe, giọng dứt khoát.

Joe ngạc nhiên nói:

- Chỉ cháu thôi ạ!

Ka'nezai không bỏ được thói lăm lờ:

- Cháu và Zalla sẽ phải làm gì ạ?

Chúa vương Igormur nói:

- Về phòng.

Ka'nezai rên rỉ:

- Không phải chứ ạ!

- Vậy hãy nói ít đi và ngồi yên đó.

Joe tần ngần đứng nhìn quả cầu đen mình đang cầm trên tay, phải mất một lúc sau cậu mới trở về chỗ ngồi, lòng đầy lo lắng.

Chúa vương Igormur lúc này đang đứng trước mặt Joe, gương mặt ông trầm lắng, đôi mắt ánh lên tia hy vọng. Ông nói:

- Đã đến lúc ta phải nghe theo lời khuyên của Han'dalf.

Joe nói, giọng ngắt quãng vì mệt:

- Bác Han'dalf đã nói gì ạ?

Chúa vương Igormur nói:

- Han'dalf muốn cháu có được một phần sức mạnh của ta.

Điều Chúa vương Igormur vừa nói làm Joe sửng sốt, cậu thốt lên kinh ngạc:

- Để làm gì ạ?

Chúa vương Igormur cất giọng ôn tồn:

- Trước khi đi, Han'dalf đã nói với ta những suy nghĩ của ông ấy nhưng ta chưa thể đồng ý ngay, không phải vì ta có nhiều sự lựa chọn mà vì ta lo lắng đến mức sợ hãi. Hiện giờ, nếu chỉ dựa vào sức mạnh của chúng ta thì sẽ không thể giải thoát nhân loại khỏi quyền lực khủng khiếp của Chúa đá Zaggla, hấn sai bảo được Tarman còn Tarman thì sai bảo được bè lũ tay chân của hấn, những kẻ dơ bẩn ấy có ở khắp nơi, nhúng bộ mặt đen tối vào tất cả những nơi mà chúng nghi ngờ có mầm mống của sự đấu tranh chống lại vị chúa tể tối cao của chúng. Han'dalf hy vọng nếu cháu có được sức mạnh của ta, sức mạnh hắc ám sẽ bị đẩy lùi.

Joe reo lên mừng rỡ, quên cả nỗi đau đớn đang hành hạ cậu:

- Nếu vậy, cháu sẽ không còn bị sức mạnh hắc ám khống chế cháu sẽ khỏe lại và chúng ta sẽ biết được bí mật khi Ngôi Sao Xanh xuất hiện trên tay cháu. Vậy tại sao Chúa vương không làm việc này ngay từ đầu? Việc ngài giúp cháu sẽ mang lại nguy hiểm cho ngài sao?

- Ta không sợ nguy hiểm đến với ta mà sợ nguy hiểm đến với cháu, Joe ạ! Và lại, Han'dalf không nói cho ta biết sớm những suy nghĩ của ông ấy, và lý do tại sao đến bây giờ ta mới quyết định làm việc này thì ta đã nói với cháu rồi, ta sợ quyết định của ta sẽ dẫn đến một kết cục tồi tệ, cháu có thể chết vì sự liều lĩnh của ta. Han'dalf cũng có nỗi sợ giống ta. Ông ấy muốn ta chờ ông ấy về nhưng ta không muốn chờ nữa, bọn quái vật có thể tấn công chúng ta bất cứ lúc nào, chừng ấy khó khăn đã đẩy chúng ta vào tình thế vô cùng cấp bách. Hơn nữa, ta cảm thấy Chúa đá Zaggla không còn muốn kéo dài cuộc chiến này với cháu, hấn muốn tiêu diệt cháu càng sớm càng tốt, thế nên cháu mới có những cảm giác tồi tệ như lúc này. Quyền lực và sức mạnh của hấn đang mạnh lên mỗi ngày, đó chính là lý do vì sao bàn tay cháu lại giật mạnh như vậy.

Joe lí nhí nói:

- Chúa vương biết điều đó?

- Ta biết.

- Cháu có thể chết nếu Chúa vương truyền sức mạnh của mình cho cháu, nhưng tại sao lại thế... Tại sao chứ?

Chúa vương Igormur nói:

- Chúa đá Zaggla có quyền lực mạnh hơn cả ta, ngay tại thời điểm này, khi hấn còn chưa trở lại nguyên hình. Hấn đang ở vùng đất Mal, gửi những mệnh

lệnh chết chóc cho đám tay chân của hắn thực hiện. Hắn trực tiếp ra tay với cháu là bởi vì chỉ có hắn mới đủ mạnh để ngăn chặn Ngôi Sao Xanh xuất hiện trên bàn tay của cháu. Hắn có thể sai tay chân giết cháu nhưng không một tên tay sai nào làm được việc đó vì cháu đang ở vùng đất an toàn nhất, ngay cả Tarman cũng không thể tới đây dù hắn biết con đường bí mật dẫn tới Cánh Cổng Ngăn Cách giữa thế giới của người Ánh Sáng và thế giới loài người. Ta tin vào sức mạnh của các Sauro canh cổng, ta tin hắn không thể vượt qua họ. Còn bây giờ, cháu hãy nghe kĩ những lời ta nói và chính cháu sẽ đưa ra quyết định. Cháu có thể từ chối sức mạnh và sự giúp đỡ của ta, và ta lấy danh dự thề rằng, dù thế giới có sụp đổ vì hành động của cháu, ta cũng sẽ không ép cháu làm bất cứ điều gì cháu không muốn. Cháu có quyền bảo vệ mạng sống của mình.

Joe không nói gì, chỉ nhìn Chúa vương Igormur bằng ánh mắt khẩn khoản, mong ông mau nói tiếp.

- Trong tình thế nguy cấp hiện nay, điều ta có thể làm cho cháu là giúp cháu có một phần sức mạnh của ta, cho dù có nguy hiểm nhưng đó là cách duy nhất rút ngắn được con đường cháu đang đi và mang lại cho chúng ta niềm hy vọng được trông thấy Ngôi Sao Xanh. Nhưng nếu phán đoán của ta sai lệch và thiếu sót, nếu ta đánh giá sai khả năng của Chúa đá Zaggla, nghĩa là quyền lực của hắn có thể khống chế sức mạnh của ta và làm ta thất bại... - Nói tới đây Chúa vương Igormur bất giác nhìn bọn trẻ, bắt gặp ánh mắt lo sợ của chúng, ông giải thích. - ... Cho dù bị đánh bại, ta cũng sẽ không chết mà chỉ mất đi một phần sức mạnh đã truyền cho cháu và phần sức mạnh đó sẽ sớm trở lại với ta trong một thời gian ngắn. Điều quan trọng hơn cả là nếu ta thất bại, cháu sẽ gặp nguy hiểm, vì khi hai luồng sức mạnh đại diện cho cái thiện và cái ác gặp nhau, đó đã là một sự khủng khiếp, nhưng khi chúng gặp nhau trong cơ thể của cùng một người thì còn khủng khiếp gấp trăm lần. Người chịu đựng được thử thách chông gai đó phải có một ý chí kiên cường, một lòng can đảm tuyệt vời và một niềm tin tuyệt đối vào chính bản thân mình. Việc làm của ta chính là hành động công khai thách thức Chúa đá Zaggla, hắn sẽ tiêu diệt kẻ nào muốn khai chiến với hắn và tiêu diệt cả kẻ tiếp tay ngoan cường. Ta nhắc lại lần nữa, quyết định của ta rất có thể sẽ làm hại cháu. Nếu ta không truyền sức mạnh của ta cho cháu, Chúa đá Zaggla sẽ lấy được bí mật chúng ta đang mong chờ nhưng cháu sẽ không chết vì cháu không phải chịu đựng cuộc đối đầu của hai thế lực, và cháu cũng sẽ tránh được sự nổi giận của Chúa đá Zaggla. Còn nếu sự hợp sức giữa ta và cháu thành công, Chúa đá Zaggla đương nhiên sẽ thất bại nhưng chỉ là một sự thất bại tạm thời mà thôi.

Joe nhìn chăm chăm vào quả cầu, cậu im lặng là vì còn mãi suy nghĩ hay nói đúng hơn là cậu đang thắc mắc không hiểu sao Chúa vương Igormur lại cẩn trọng quá mức như vậy. Đành rằng Chúa vương lo cho cậu nhưng nếu không mạo hiểm, không có sự hy sinh thì sẽ không phát huy được sức mạnh tiềm tàng, mà vào lúc này, dù thế xác đang bị hành hạ nhưng cậu lại háo hức muốn thể

hiện sức mạnh của bản thân và cho dù cậu có chết thì đó cũng sẽ là cái chết có ý nghĩa nhất.

Trong tư thế ngòai thẳng, Joe ưỡn ngực, ngẩng cao đầu, cất giọng mạnh mẽ:

- Thừa Chúa vương đáng kính, cháu tin ngài đã có một quyết định sáng suốt. Lúc này, cháu không nghĩ tới thất bại mà chỉ nhìn thấy chiến thắng của chúng ta trước Chúa đá Zagglá.

Quay sang nhìn gương mặt tái nhợt vì đau đớn của Joe, Ka'nezai nói:

- Joe à, cậu phải suy nghĩ kĩ. Nếu quyết định vội vàng, cậu sẽ chết đấy.

Zalla nói bằng giọng gần như ngăn cản:

- Cậu không thể tiếp nhận sức mạnh của Chúa vương Igormur, làm như vậy quá mạo hiểm. Nếu tham vọng khôi phục sức mạnh của Chúa đá Zagglá đã thành công thì mọi chuyện sẽ thế nào chứ... Rất có thể phần sức mạnh của Chúa vương Igormur truyền cho cậu không đủ để đẩy lùi sức mạnh hắc ám.

Chúa vương Igormur đứng đó nhưng không nói gì, ông lặng yên nghe bọn trẻ trò chuyện.

Joe cao giọng nói:

- Mình hiểu rất rõ những điều Chúa vương Igormur nói và không hiểu tại sao các cậu lại ngây thơ nghĩ rằng nếu mình bỏ cuộc, mình sẽ sống. Sớm hay muộn mình cũng sẽ chết, chẳng qua là nếu mình để cho sự hèn nhát lấn át lòng can đảm thì cái chết sẽ không đến ngay bây giờ. Ka'nezai phản đối:

- Cậu nghe mà không hiểu hết, Chúa vương Igormur nói nếu chú ấy không truyền sức mạnh cho cậu, cậu sẽ không chết, cùng lắm là chúng ta không biết được bí mật... gì gì đó, không được nhìn thấy Ngôi Sao Xanh nữa thôi.

Joe nhấn giọng:

- Bí mật đó rất quan trọng với chúng ta, Ka'nezai à!

Zalla nói nhanh:

- Nhưng không quan trọng bằng mạng sống của cậu.

Thật tình mà nói, Joe rất xúc động trước tình cảm chân thành của Zalla và Ka'nezai, vì yêu quý cậu mà hai đứa không hiểu hay không muốn hiểu rằng có những việc thành công trước mắt nhưng thất bại về sau. Joe thəm mỉm cười vì thấy mình hạnh phúc khi có được những người bạn trân quý biết lo lắng cho cậu, nhưng khi cất tiếng, vẻ mặt Joe đanh lại, giọng giận dữ:

- Chúa vương Igormur nói, ngài tôn trọng mọi quyết định của mình, và mình quyết rồi, mình sẽ nhận sự giúp đỡ của ngài. Các cậu không nên ngăn cản mình nữa, có ngăn cũng vô ích thôi.

Tuy mệt mỏi nhưng đôi mắt Joe sáng rực, rồi cậu ngược nhìn Chúa vương Igormur, nói:

- Thưa Chúa vương, chúng ta bắt đầu được chưa ạ?

Joe nghe thấy tiếng thở dài nài nỉ của Ka'nezai và tiếng chép miệng bất lực của Zalla nhưng cậu lơ đi, giả vờ không nghe thấy. Thật khó đoán được trạng thái cảm xúc của Chúa vương Igormur lúc này, không biết ông nghĩ gì, hài lòng hay không, nhưng với Joe, điều quan trọng là liệu ông có vì mấy lời quan tâm chân thành của Zalla và Ka'nezai mà thay đổi quyết định?

Chúa vương Igormur nói:

- Cháu là một đứa trẻ có tư chất phi phàm và bây giờ ta lại biết thêm một tính cách nữa của cháu: ương ngạnh, bướng bỉnh.

Joe định mở lời giải thích nhưng Chúa vương Igormur đã giơ tay ra hiệu cho cậu im lặng, ông nói tiếp:

- Khi phân tích một cách sâu xa, tính cách ương ngạnh, bướng bỉnh không phải là tính cách đáng được hoan nghênh nếu như nó ngự trị trong một con người có bản chất ích kỷ, bởi vì trong tương lai, cả nhân loại có thể sẽ phải hứng chịu mối họa do hấn gây ra, nhưng với một người chỉ luôn nghĩ tới lợi ích chung, nghĩ cho mình ít, nghĩ cho người khác nhiều thì đó lại là một đức tính đáng quý. Thử hỏi làm sao cháu có thể cương quyết làm theo ý mình, bỏ ngoài tai sự khuyên nhủ, nài nỉ của các bạn nếu như cháu chỉ dựa vào lòng dũng cảm? Nhưng Joe này, dù thế nào chăng nữa ta thực sự không mong cháu phải xả thân vì lợi ích chung của nhân loại. Việc phải đối mặt với những mối nguy hiểm khi mới chỉ là một đứa trẻ quả là một gánh nặng quá lớn với cháu. Trách nhiệm của ta là giúp đỡ cháu nên ta phải nhắc cho cháu nhớ rằng: nếu ý chí kiên cường của cháu bị Chúa đá Zagglá đè bẹp và sức mạnh của ta bị hấn quật ngã, ta không dám đảm bảo cháu sẽ được an toàn vì bản thân ta không lường trước được chuyện gì sẽ xảy ra nếu ta truyền sức mạnh của ta cho cháu.

Joe nói bằng giọng rần rỏi nhất:

- Cháu có quyền được lựa chọn, đúng không ạ?

Chúa vương Igormur nhìn Joe, gật đầu.

- Đúng.

Joe nói:

- Và Chúa vương sẽ tôn trọng quyết định của cháu, không bắt cháu thay đổi?
- Không bao giờ.
- Vậy quyết định của cháu là: cháu muốn được nhìn thấy Ngôi Sao Xanh, cháu không muốn kéo dài sự sống trong vô vọng.

Chúa vương Igormur trang trọng nói:

- Được lắm! Trông cháu mệt lắm rồi và chúng ta sẽ bắt đầu công việc của mình ngay bây giờ. Ta cầu mong vận may sẽ mỉm cười với cháu và số phận sẽ ủng hộ cháu. Ka'nezai, cháu hãy sang ngồi cùng Zalla.

Ka'nezai ngoan ngoãn làm theo lời Chúa vương Igormur. Khi cậu ngồi xuống bên cạnh Zalla, Chúa vương Igormur đang rất chăm chú nhìn vào quả cầu đen nằm trên bàn.

- Ngồi thẳng lưng và đặt hai tay lên quả cầu!

Lời Chúa vương Igormur giống như một mệnh lệnh, Joe làm theo với cảm giác hồi hộp xen lẫn lo sợ, cậu nói nhanh:

- Cháu có một thắc mắc.
- Nói đi!
- Khi cháu bị Chúa đá Zagglá tấn công và phải cấp tốc trở về lâu đài, Chúa vương đã cứu sống cháu, vậy khi đó không phải Chúa vương đã truyền sức mạnh của ngài cho cháu sao?

Chúa vương Igormur nói:

- Không, khi đó ta không truyền sức mạnh của ta cho cháu. Ta giúp cháu bằng khả năng của mình nhưng sức mạnh của ta không bị mất đi.

- Cháu nghĩ là bác Han'dalf đã truyền sức mạnh của bác ấy cho cháu, cháu cảm nhận được một nguồn sức mạnh mới ở trong người khi bác Han'dalf cầm lấy tay cháu, ngay sau đó thay vì nhìn thấy bóng tối, cháu lại nhìn thấy ánh sáng hy vọng. Cháu thực sự nhìn thấy mối nguy hiểm treo trên đầu mình rồi nó đột ngột rơi xuống chân cháu. Cháu không thể sống được tới bây giờ nếu...

Chúa vương Igormur giúp Joe nói hết câu:

- Nếu cháu không nhận được sự giúp đỡ của ta và Han'dalf. Chỉ có vậy thôi.

- Nhưng...

- Đó là sự thật. Lúc đó cả ta và Han'dalf đều không có ý nghĩ sẽ truyền sức mạnh cho cháu. Han'dalf có thể làm được việc này vì ông ấy sở hữu một nguồn sức mạnh vô biên hơn hẳn những người Ánh Sáng khác. Nếu cháu là người Ánh Sáng, sự việc sẽ đơn giản hơn rất nhiều, ta không hiểu rõ cấu trúc cơ thể của con người, không biết sức chịu đựng bền bỉ của họ ra sao, liệu cơ thể con người có tiếp nhận sức mạnh của người Ánh Sáng khi thứ sức mạnh đó được truyền vào người họ. Chúng ta không ngần ngại giúp đỡ cháu nhưng việc truyền sức mạnh cho cháu lại khiến chúng ta e dè. Han'dalf nói, ông ấy tin cháu có thể khơi nguồn sức mạnh vô biên và cháu sẽ vận dụng năng lực sẵn có trong cơ thể để giải quyết những vấn đề lớn trong cuộc đời của mình... Cháu đã sẵn sàng chưa?

Joe mạnh mẽ gật đầu, đôi mắt cậu nhìn chăm chăm vào quả cầu mà Chúa vương Igormur đang đặt hai bàn tay lên.

- Sức mạnh của ta sẽ đi qua quả cầu này để đến với cháu.

Joe thắc mắc:

- Tại sao phải làm vậy?

Chúa vương Igormur nói:

- Đừng hỏi nhiều nữa!

Nhưng Joe vẫn bướng bỉnh hỏi tiếp:

- Sau này cháu sẽ sử dụng được nguồn sức mạnh mà Chúa vương truyền cho cháu, đúng không?

- Chuyện đó nói sau, còn bây giờ cháu không được để cho những suy nghĩ vẩn vơ làm cho mình bị phân tán.

- Phải buông xuôi tất cả mọi căng thẳng, lo nghĩ. Lòng tin sẽ đem đến cho cháu sức mạnh và sự lạc quan. Chúa đá Zagglá đang chờ đợi sự kháng cự của cháu và hẳn sẽ điên cuồng trả đũa sự tấn công của ta. Cháu phải biết sử dụng nguồn nội lực của bản thân trong trường hợp này... Hãy dốc sức. Nhưng nếu cảm thấy tim mình bị thiêu cháy, cháu phải bỏ tay ra khỏi quả cầu.

Quả cầu phát sáng. Khi Joe nhận ra điều này thì thế giới bên ngoài đã không còn tác động lên tâm thức của cậu. Mọi âm thanh đều tan biến. Chúa vương Igormur đã truyền sức mạnh của ông cho Joe trước khi cậu sẵn sàng đón nhận nó. Joe không cảm thấy đau đớn nữa, và cậu thấy thân thể của Chúa vương Igormur đang tỏa sáng. Làn da cậu bắt đầu chuyển màu, sáng lấp lánh như những hạt kim sa...

Ánh sáng trong căn phòng không thay đổi nhưng một bầu không khí ngột ngạt, căng thẳng đang bao trùm. Zalla và Ka'nezai ngồi lặng im nhìn về phía Joe, hình ảnh hai đứa xa vời, nhạt nhòa, nhìn thấy mà không thể với tới...

Cảm nhận được một sự đổi khác tốt đẹp trong cơ thể, Joe nghĩ rằng Chúa đá Zagglá đã bỏ cuộc, cậu nào biết rằng cảm nhận ấy chỉ gói gọn trong một khoảng thời gian ngắn ngủi. Cặp mắt mở to của Joe chú mục vào nguồn sức mạnh trên quả cầu, nổi căng thẳng trong cậu đã giảm bớt nhưng khi cậu nhìn lên Chúa vương Igormur, cậu thấy được một nỗi lo lắng khủng khiếp trên mặt ông.

Mười đầu ngón tay của Joe ấn chặt hơn vào bề mặt trơn bóng của quả cầu đang phát ra vô số tia sáng nhỏ với cường độ mạnh. Cậu cảm thấy sức nóng từ quả cầu truyền qua tay và chạm tới tim cậu. Những tia sáng sức mạnh đang đi vào cơ thể cậu. Mọi sự đang thay đổi, không còn tốt đẹp như lúc đầu...

Cảm nhận được sức nóng, Joe bắt đầu thấy mỗi hiểm họa đang rình rập. Sự tiếp xúc với quả cầu khiến mỗi tế bào trong thân thể cậu như bị nung lên. Chúa đá Zagglá không hề bỏ cuộc, hắn đang gia tăng sức mạnh hắc ám để diệt trừ cậu. Nhưng Joe không có ý định rời tay khỏi quả cầu, dẫu biết rằng nếu làm thế cậu sẽ thoát khỏi cái chết đang treo lơ lửng trên đầu.

- Joe, cháu hãy bỏ tay ra khỏi quả cầu...

Giọng nói của Chúa vương Igormur vang lên trong đầu Joe.

- Cháu sẽ không bỏ cuộc.

Giọng nói của chính Joe vang lên trong đầu cậu. Giọng nói của Chúa vương Igormur cất lên gần như năn nỉ:

- Ta sợ rằng ánh hào quang của năng lượng đang mất đi... Sức mạnh ta truyền cho cháu không thể đẩy lùi sức mạnh hắc ám... Hắn quá mạnh còn ta không dám mạo hiểm... Cháu sẽ chết nếu ta giải phóng năng lực và sức mạnh của mình...

- Xin Chúa vương hãy truyền sức mạnh cho cháu... Cháu lạnh quá!

Cảm giác thay đổi đột ngột từ nóng sang lạnh thật khủng khiếp. Nó là một sự lạnh lẽo ghê rợn do Chúa tể bóng tối tạo ra để nhấn chìm sự can trường của một đứa trẻ.

- Vận may và số phận tới lúc này chưa rời bỏ cháu nhưng cháu không có sự lựa chọn... Hãy bỏ tay khỏi quả cầu trước khi Chúa đá Zagglá tóm gọn được cháu... Nếu ta rời tay ra trước, Chúa đá Zagglá sẽ đánh bại cháu... Hãy nghe ta... Cháu còn sống thì chúng ta còn hy vọng.

Joe nghe và hiểu hết, nhưng rất tiếc cậu không có ý định xâu từng ấy chữ vào với nhau, bởi vì cậu không ham hố cuộc sống ngắn ngủi, cậu muốn kháng cự đến cùng. Trong trường hợp này, nếu cậu đầu hàng, hy vọng sẽ không sinh ra hy vọng mà chỉ đem lại nỗi thất vọng.

Joe sắp chết rồi! Mười đầu ngón tay của cậu lúc thì bỏng rát như bị lửa thiêu, lúc lại buốt lạnh hơn cả khi bị chà lên băng đá.

Nhưng nỗi đau đớn không làm Joe sợ hãi. Trái lại, sự căm phẫn đối với kẻ thù như tiếp thêm cho Joe năng lực chiến đấu và sinh tồn. Cậu cố gắng tập trung tâm trí, không nghĩ đến thất bại, và rồi, cậu thấy những tia sáng lạ lùng tràn đầy sức mạnh bao quanh thân cậu. Những ngón tay không còn cảm giác nóng ran hay buốt nhức nữa. Một vầng hào quang sáng ngời tỏa ra từ mái tóc của vị Chúa tể Ánh Sáng. Thân hình ông dường bệ, anh dũng, đôi mắt tuyệt đẹp hiển hiện sự mạnh mẽ.

Giờ đây, cả Joe và Chúa vương Igormur đều được bao phủ hoàn toàn trong ánh hào quang rực rỡ mà sức mạnh của bóng tối không thể xuyên qua được.

Nhưng rồi Joe nghe thấy những âm thanh quái đản nổi lên và mắt cậu nhìn thấy một cảnh tượng kỳ dị: quả cầu bóng lay lắt dữ dội, rung lên bần bật nhưng Chúa vương Igormur vẫn đứng yên như bức tượng sống, toàn thân ông bừng sáng, hai bàn tay đặt trên quả cầu không hề xê dịch nhưng dù Joe cố gắng thế nào, cậu vẫn cảm thấy bản thân đang dần mất tự chủ, tai cậu buốt nhói vì thứ âm thanh khủng khiếp...

- Không!

Joe hét lên rồi lấy tay bưng đầu. Vào khoảnh khắc buồng tay khỏi quả cầu, cậu cảm thấy một nguồn lực rất mạnh đập vào người cậu. Cậu thấy ngực đau nhói và ngã xuống trước khi kịp nhận thức được điều đó.

Joe nghe thấy tiếng bước chân huỳnh huých chạy đến bên mình, tiếp đó là tiếng kêu thất thanh của Zalla và Ka'nezai:

- Joe... cậu không sao chứ?

Rồi giọng Chúa vương Igormur vang lên:

- Hãy đỡ cậu bé ngồi vào chỗ của ta.

Zalla và Ka'nezai mỗi đứa một bên dìu Joe ngồi xuống ghế.

- Joe thân mến! Cháu đã làm được một việc phi thường. Chiến thắng đã thuộc về chúng ta.

Joe ngồi im bất động, mắt nhìn Chúa vương Igormur mà không thể tin vào những điều cậu vừa nghe thấy. Cậu nói không ra lời:

- Chúng ta đã chiến thắng! Cháu không chết! Cháu cứ tưởng mình đang mơ vì chỉ trong mơ cháu mới có thể còn sống.

Chúa vương Igormur phá lên cười vì câu nói của Joe, ông xoa đầu Joe, nói:

- Cháu không mơ. Cháu có thấy đau ở ngực không?

Joe gật đầu như một cái máy. Dường như vẫn chưa tin, Joe nói:

- Cháu nghĩ mình đã chết khi nghe thấy âm thanh của quý. Cháu cảm thấy bàn tay của Chúa đá Zaggla đã chạm vào mình. Làm sao cháu vẫn còn thở được kia chứ?

Chúa vương Igormur nói:

- Chúa đá Zaggla định bóp nát tim cháu bằng sức mạnh của hắn. Chính ta trong lúc truyền sức mạnh cho cháu cũng sợ rằng chúng ta sẽ thất bại. Hắn ra sức hành hạ cháu để chiếm đoạt những thứ không thuộc về hắn, nhưng rốt cuộc hắn đã phải từ bỏ, và thật may là chúng ta không phải trải qua sự day dứt, đau khổ vì thấy cháu thiệt mạng và mãi mãi mất đi niềm hy vọng.

Joe yếu ớt nói:

- Một nỗi kinh hoàng! Cháu không dám tin mình còn sống và thoát khỏi kế hoạch nham hiểm của kẻ thù.

Chúa vương Igormur nói:

- Hãy quên nỗi kinh hoàng của cháu đi. Tạm thời chúng ta đang giữ phần thắng trong lần chạm trán đầu tiên với Chúa đá Zaggla. Và đây là phần thưởng dành cho cháu.

Chúa vương Igormur nhắc bàn tay trái của Joe lên và đặt nó vào trong lòng cậu, để lòng bàn tay ngửa lên trên.

Joe há hốc miệng nhìn. Cậu dụi mắt ba lần bằng bàn tay phải nhưng vẫn không thể tin những gì mình thấy là thật: trên lòng bàn tay cậu hiện lên một ngôi sao xanh tuyệt đẹp và sáng hơn bất cứ ngôi sao nào mà cậu từng trông thấy.

Nhưng khi Joe đưa tay chạm vào Ngôi Sao Xanh, nó liền biến mất. Cậu hoảng hốt, ân hận vì hành động dại dột của mình. Cậu kêu lên đau khổ:

- Ôi không! Ngôi Sao Xanh biến mất rồi.

Chúa vương Igormur điềm tĩnh nói:

- Ta không nghĩ vậy!

Joe nhìn lòng bàn tay. Ngôi Sao Xanh không còn nhưng cảm giác đau khô trong cậu giờ chuyển sang một cung bậc cảm xúc mới, đó là cảm giác chết lặng. Làn da trên tay cậu chuyển sắc rõ rệt: nó mang màu xám đen quỵện trong màu xám trắng, như thể ai đó vừa trải một tấm màn ma quái lên bàn tay cậu. Vẫn là bàn tay có năm ngón nhưng sao cậu không thể nhận ra một phần thân thuộc đã và đang gắn liền với cơ thể cậu. Joe không thể nhận thức rõ cậu nhìn thấy gì trên nền đen chết chóc ấy. Cậu chau mày, nheo mắt, và rồi hành động đó đã giúp cậu nhận ra dường như ngay tức khắc hình ảnh những quả núi thấp nằm xen lẫn giữa những quả núi cao với đường nét rất rõ ràng tương phản với những đám mây đen xám xịt và một bầu trời xám ngắt. Nằm uốn lượn theo đường zigzag dưới chân dãy núi là một con đường mòn nhỏ, gập ghềnh, khúc khuỷu, càng nhìn kĩ lại càng thấy nó xa xôi.

Joe hãi hùng nhìn Chúa vương Igormur, giọng cậu lộ rõ vẻ sợ hãi:

- Cái gì vậy? Cháu đã nhìn thấy cái gì vậy?

Ka'nezai hỏn hên nói, mắt đăm đăm nhìn vào lòng bàn tay của Joe:

- Không chỉ riêng cậu nhìn thấy. Tất cả mọi người đều nhìn thấy. Đó là nơi nào thế?

Bất giác Joe cảm thấy một cơn rùng mình lan tỏa khắp toàn thân. Bị vẻ đẹp của Ngôi Sao Xanh mê hoặc, Joe gần như quên mất điều cậu quan tâm nhất. Sự sợ hãi lại ập vào tâm trí Joe: cậu đã khi nào nghe nói về những ngọn núi xám đen? Chúng ở đâu và có tên gọi là gì?

Những ngọn núi biến mất. Quang cảnh có phần thay đổi. Vẫn bầu trời xám ngắt, những đám mây đen kịt, những cơn mưa dày đặc không ngớt trút nước xuống một cái hồ đen thẫm. Dù chỉ thoáng nhìn thấy nhưng với Joe, hình ảnh hồ nước đen đặc chính là một kiệt tác kinh dị nhất mà thiên nhiên tạo ra.

Những ngón tay của Joe bất ngờ co lại không theo chủ ý của cậu. Rồi thỉnh lình cùng với sự chuyển động của năm ngón tay, cảnh tượng đó biến mất, không để lại chút dấu vết. Không còn núi, không còn mây đen, không còn mưa, không còn cả hồ nước - những hình ảnh rõ ràng là thế mà chỉ trong phút chốc đã tan biến; làn da tay nhanh chóng trở lại màu sắc ban đầu, và bàn tay bây giờ chỉ còn là một bàn tay bình thường nhất. Chứng kiến tất cả sự thay đổi đột ngột đó, trái tim Joe co lại vì sợ hãi và bản thân cậu biết chắc những gì vừa hiện ra chính là bí mật bấy lâu cậu vẫn mong chờ.

Joe nhìn hai đứa bạn đang đứng cạnh, đôi mắt chúng mở to, vẫn nhìn chăm chăm vào lòng bàn tay trống trơn của Joe, môi chúng run rẩy trông thật khổ sở.

Chúa vương Igormur nhẹ nhàng nói:

- Ta biết các cháu đang sợ hãi! Nhưng cánh cửa đã được mở ra và thậm chí khi ta đang nói chuyện với các cháu, tâm trí ta đã vạch ra một kế hoạch hoàn hảo. Ta tin chắc ngay trong lúc này Chúa đá Zaggla đã hạ lệnh cho tay chân của hắn canh chừng mọi ngã đường dẫn tới vùng đất Mal. Và những kẻ mạnh nhất phục vụ dưới trướng của Chúa đá Zaggla sẽ chà đạp lên những vùng đất vô tội chỉ bởi vì bước chân của những chiến binh phục vụ chân lý đã từng dạo qua đó. Cháu nghĩ đúng đấy! - Chúa vương Igormur nói, đoán được suy nghĩ của Joe. - Đó chính là những ngọn núi Mal nơi Chúa đá Zaggla được sinh ra. Hắn đang ẩn mình trong một ngọn núi. Dưới sự che chở, giúp đỡ của mẹ núi, hắn đang ngày một mạnh lên. Hắn sẽ thoát ra ngoài khi lấy lại được sức mạnh năm xưa. Giờ đây khi đã biết đường tới Mal, ta đã có thể quăng đi sự tiếc nuối bấy lâu về tấm bản đồ bị hủy. Cuối cùng bí mật đã thuộc về chúng ta.

Joe nói:

- Nhưng chúng ta đến đó bằng cách nào? Cháu không nhìn thấy sự chỉ dẫn nào cả.

Chúa vương Igormur nói, gần như la lên:

- Cháu sai rồi, Joe thân mến của ta. Ta chỉ có thể nói với cháu mấy lời: chỉ cần quyết tâm, chúng ta sẽ tới được Mal, con đường tới đó không còn là bí mật nữa. Còn bây giờ, ta phải đi gặp Aral, nói cho em ta biết chuyện này. Aral sẽ rất vui. Ngay khi bà Cartland trở về, chúng ta sẽ có một cuộc họp khẩn cấp.

Joe sốt ruột hỏi:

- Chúng cháu phải làm gì bây giờ?
- Về phòng. Đó là mệnh lệnh của ta.